

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้ดำเนินการสำรวจข้อมูล และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษา ดังนี้

1. ประวัติและลักษณะทั่วไปของสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว
2. องค์การที่เกี่ยวข้องการรับรองสายพันธุ์สุนัข
3. การประกวดสุนัขในระบบ F.C.I.
4. ลักษณะของสุนัขตามมาตรฐานโลก
5. แนวทางในการผสมพันธุ์สัตว์เพื่อการพัฒนา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดของการวิจัย

1. ประวัติและลักษณะทั่วไปของสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว

1.1 ประวัติความเป็นมาของสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว

สุนัขบางแก้วเป็นสุนัขสายพันธุ์ไทย ถิ่นกำเนิด ณ วัดบางแก้ว บ้านบางแก้ว ตำบลท่านางงาม (เดิมชื่อ "ตำบลบางแก้ว") อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อประมาณ 100 ปีล่วงมาแล้ว ขณะนั้นท่านหลวงปู่มาก เมธาวิ เป็นเจ้า อาวาสองค์ที่ 3 โดยมีตานิมซึ่งเป็นชาวบ้านบางแก้วได้นำสุนัขพันธุ์ไทยพื้นบ้านเทศเมียดดำ ขนาดค่อนข้างใหญ่ถวายให้แก่ท่านหลวงปู่มากเลี้ยงอยู่ในวัด เมื่อสุนัขเติบโตขึ้นถึงวัยผสมพันธุ์ได้ผสมพันธุ์กับสุนัขป่าซึ่งอาศัย อยู่ในป่าที่บริเวณใกล้ๆกับวัดบางแก้ว อันเป็นจุดกำเนิด "**สุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว**" สันนิษฐานกันว่าสุนัขไทยบางแก้ว มาจากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างสุนัขพันธุ์ไทยโบราณเทศเมียดกับหมาจิ้งจอกและหมาโน (นิสิต ตั้งตระการพงษ์, มปป.) เนื่องจากลักษณะเด่นที่หมาบางแก้วได้รับการถ่ายทอดจะมีลักษณะร่วมจาก 3 สายพันธุ์นี้เป็นหลัก ได้แก่ สุนัขจิ้งจอก หมาโน และสุนัขไทยพื้นบ้านแต่ละสายพันธุ์มีลักษณะดังนี้

สุนัขจิ้งจอก (*Canis aureus*) มีอยู่ด้วยกัน 4 ชนิด ([http:// th.wikipedia.org/wiki/](http://th.wikipedia.org/wiki/) เข้าถึงเมื่อ 20 กรกฎาคม 2555) ได้แก่

1. **สุนัขจิ้งจอกทองหรือหมาทอง** มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า คานิส ออริอัล (*Canis aureus*) มีลักษณะคล้ายหมาป่าวูล์ฟ (wolf) ขนาดเล็ก มีอยู่อย่างกระจัดกระจายตั้งแต่แอฟริกาใต้ไปจนถึงแอฟริกาเหนือ มีขนสีน้ำตาลปนเหลือง ส่วนหลังและหางจะแซมด้วยขนสีดำ

2. **สุนัขจิ้งจอกหลังดำ (Black-backed) หรือหลังอาน** มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า คานิส เมโซเมลาส (*Canis mesomelas*) พบในอัฟริกาตอนกลาง อัฟริกาใต้ ที่หลังมีขนยาวสีดำปนขาวแผ่กระจายเต็มหลังไปจนถึงบริเวณหางคล้ายกับอานม้าและใบหูใหญ่

3. **สุนัขจิ้งจอกข้างลาย** มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า คานิส เอ็ดสตัล (*Canis adustus*) หมาจิ้งจอกพันธุ์นี้มีขนสีเทาและมีขนสีดำพาดเป็นทางด้านข้างของลำตัว ที่ปลายหางจะมีสีขาว พบในแอฟริกาเขตร้อน

4. **สุนัขจิ้งจอกไซเมียน แจ็คกัล (Simian Jackal)** มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า คานิส ซิเมนซิส (*Canis simensis*) พบในเขตที่ราบสูงเอธิโอเปีย มีรูปร่างและขนาดอยู่ระหว่างสุนัขจิ้งจอกฟ็อกซ์ (fox) และหมาป่าวูล์ฟ (Wolf) แต่ดูเหมือนจะเหมือนสุนัขจิ้งจอกฟ็อกซ์ (fox) มากกว่า ลักษณะที่เด่น ๆ คือ หูตั้ง ใบหูใหญ่ ปลายหูแหลม ลำตัวค่อนข้างยาว ขนตามลำตัวสีแดง ส่วนขนที่ได้คอสีขาว และมีแนวขนสีแดงแก่พาดรอบคอ ขายาว บนที่บริเวณปลายขาจะมีสีขาว หางเป็นพวง โคนหางขาวปลายโคนหางประมาณ 10 เซนติเมตร (4 นิ้ว) หรือ 1 เมตร หางยาว 30 เซนติเมตร (10 นิ้ว) น้ำหนัก 10 กิโลกรัม (22 ปอนด์) ตามธรรมชาติจะชอบอยู่เป็นคู่หรืออยู่ลำพังตัวเดียว สุนัขจิ้งจอกพันธุ์นี้นับว่าเป็นสุนัขที่มีขนาดใหญ่ แต่ชนิดที่มีอยู่ในแถบเอเชียและที่พบในประเทศไทยนั้นเป็นชนิดที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Canis aureus indicus* (คานิส ออริอัล อินดิคัส) ขนของสุนัขจิ้งจอกจะมีสีน้ำตาลปนเทา มีลายกระดำกระด้างเปรอะ ๆ ไม่มีสีพื้นแดงสนิมเหมือนอย่างขนของหมาไโน นอกจากนั้นแล้วยังมีขนยาวปกคลุมรอบคอเป็นแผงใหญ่ ขนในบริเวณนี้ปลายขนจะมี สีดำ ขนตามลำตัวจะมีลักษณะเป็นขนสองชั้น แผ่นซี่ปกคลุมตั้งแต่ท้ายทอยลงมาถึงกลางหลังเรื่อยลงไปจนถึงโคนหาง มีลักษณะคล้ายกับอานม้ามากกว่าขนที่กลางหลังของสุนัขไทยพันธุ์หลังอานเสียอีก เพราะขนที่หลังของสุนัขหลังอานเป็นขนชนิดที่ย้อนกลับคล้าย ๆ กับขวัญ หางของสุนัขจิ้งจอกจะสั้นกว่าหางของ หมาไโนและขนที่หางจะมีสีดำเพียง 1 ใน 3 ส่วนหมาไโนนั้นขนที่หางจะมีสีดำ ความสูงประมาณ 40 เซนติเมตร น้ำหนักตัวประมาณ 7-14 กิโลกรัม (15-31 ปอนด์) ความยาวของลำตัววัดจากหัวถึงโคนหางประมาณ 60-70 เซนติเมตร (24-30 นิ้ว) ความยาวของหางวัดจากโคนหางถึงปลายหางประมาณ 23-25 เซนติเมตร (9.2-14 นิ้ว) สำหรับขาของหมาจิ้งจอกจะเล็กและยาวเร็วเวลาก้าววิ่งจะไหย่งเท้ากะโหลกศีรษะอยู่ในจำนวนพวกสกุลคานิส ลักษณะของจมูกจะยาว แต่จมูกไม่ดำ ลำตัวกลมและแข็งแรง สันกลางต่ำ ไค้งกว้างแตกต่างกับหมาไโน ซึ่งมีจมูกสั้นและจมูกสีดำ หน้าผากของหมาจิ้งจอกค่อนข้างจะแบนเล็กน้อย หน้าแหลม หูตั้งป่องไปด้านหน้า

หมาไโน (Asiam Wild Dog) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cuon alpinus* ชื่อเหมือนหรือชื่อพ้องคือ *Canis javanicus* หรือ *Canis rutiland*) บางครั้งก็เรียกว่าหมาไโนว่า "หมาแดง" (Red dog) มีลักษณะแตกต่างจากสุนัขจิ้งจอก คือ มีสีแดงสนิม (rush red) ตลอดทั้งตัว ไม่มีแผงคอเหมือนหมาจิ้งจอก หางมีสีดำ ความยาวของหาง 40-50 เซนติเมตร (16-20 นิ้ว) ความยาวของลำตัววัดจากหัวถึงโคนหาง 88-113 เซนติเมตร (35-45 นิ้ว) น้ำหนักตัว 14-21 กิโลกรัม จึงมีลำตัวยาวเพรียวกว่าหมาจิ้งจอกและท้องไม่คอดกั้วเช่นสุนัขไทยพื้นบ้าน หมาไโนตัวใหญ่กว่าสุนัขจิ้งจอก มีสีเดียวกันตลอดทั้งตัว (มากกว่าสุนัขจิ้งจอก) หางยาวและสีเข้ม

กว่า จมูกเข้มนกว่า และสั้นกว่า ภายในหูมีขนขาวละเอียดอ่อนปกคลุม ปลายหูกลมมน ไม่แหลมเหมือนสุนัขจิ้งจอก มีขนตามลำตัวสีแดงสนิม ขนยาวกว่าสุนัขจิ้งจอก ขนที่แผงคอไม่มี (สุนัขจิ้งจอกมี) เท้าและขนที่หางมีสีดำ ลูกที่เกิดใหม่จะมีสีดำคล้ำ เมื่อโตขึ้นสีจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีแดงสนิม กะโหลกศีรษะคล้ายกับของสุนัขจิ้งจอก แต่ใหญ่กว่า จมูกกว้างและส่วนหน้าแบนกว่า เบ้าตาต่ำกว่า รูปร่างฐานเบ้าตาสั้นกว่าและที่อ่อนไปทางข้างหน้า ลักษณะฟันไม่เหมือนกัน ไม่มีกรามที่สามด้านล่าง กรามล่างอันแรกมีเพียงเขี้ยวเดียว (แต่ในหมาจิ้งจอกมี 2 เขี้ยว) ปากอมสีน้ำตาลเข้มหรืออาจมีสีขาวยปน หางเป็นพวงห้อยลงดิน ส่วนมากจะหลบซ่อนตัวอยู่ในที่ร่มหรือโพรงดินตื้น ๆ เหาเสียงธรรมดาดี ๆ แต่เมื่อตกใจจะร้องเสียงแหลม หมาไม่สามารถกระโดดได้ไกล 3-3.5 เมตร เวลาวิ่งกระโดด ไกล 5-6 เมตร และสูง 3-3.5 เมตร เวลาล่าเหยื่อที่เป็นสัตว์ใหญ่กว่าจะรวมตัวกันเป็นฝูง 6-8 ตัว จนถึง 20 ตัว หาเหยื่อได้โดยการดมกลิ่น และสะกดรอยไปจนเห็นเหยื่อจากนั้นจะไล่เหยื่อไปจนเหนื่อยอ่อนและจมนม

สุนัขไทยพื้นบ้าน ขนตามลำตัวสั้นเกรียน ละเอียดเป็นเงา นูตั้ง ปลายหูแหลม แข็งขาเล็กเรียวยคล้ายขาเก้ง หูงูทำเล็ก ลำตัวค่อนข้างยาวเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หางมีหลายรูปแบบคือหางกระรอก หางอม้วนเป็นก้นหอยหรือขนมง

ปัจจุบันสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้วเริ่มเป็นที่รู้จักแพร่หลายและนิยมเลี้ยงกันทั่วทุกภาคของประเทศไทยแล้ว สิ่งที่เป็นเสน่ห์ของสุนัขบางแก้ว คือสวย ฉลาด ซื่อสัตย์ รักเจ้าของ เลี้ยงเป็นเพื่อน ฝ้าบ้านหรือฝึกใช้งานอารักขาได้ การเลี้ยงดูง่าย มีความกล้าหาญ ค่อนข้างดุ เป็นนักสู้แม้ว่าสุนัขตัวอื่น จะมีขนาดใหญ่กว่าก็ตาม

1.2 ลักษณะทั่วไป

สุนัขไทยบางแก้วเป็นสุนัขขนาดกลาง โครงสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีสัดส่วนที่กลมกลืน ประกอบด้วยกล้ามเนื้อที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีการเคลื่อนไหวที่คล่องแคล่ว มีลักษณะที่สำคัญ (ชมรมไทยบางแก้วแห่งประเทศไทย, มปป.) ดังนี้

สัดส่วนที่สำคัญ ความยาวของลำตัว : ความสูงที่ไหล่ = 1: 1

ความลึกของหน้าอก : ความสูงที่ไหล่ = 1: 2

พฤติกรรม / อารมณ์ ตื่นตัว ร่าเริง รักเจ้าของ เชื่อมั่นในตัวเอง จิตประสาทมั่นคง ไม่ขลาดกลัว ซื่อสัตย์ หวงแหนทรัพย์สิน ฉลาดปราดเปรียว กล้าหาญ สามารถฝึกใช้งานได้

ลักษณะส่วนหัว

กะโหลก : ค่อนข้างใหญ่ ได้สัดส่วนกับลำตัว

สติอปป : มีมุมหักเล็กน้อย

ลักษณะส่วนใบหน้า

จมูก : สีดำ ขนาดได้สัดส่วนกับปาก

- สันจมูก :** ตรงและยาวพอสมควร
- กรวยปาก :** ยาวปานกลาง โคนปากใหญ่เรียวจรดปลายจมูก
- ริมฝีปาก :** แนบสนิท มีสีเข้ม
- ปาก :** มีสีขาวยาวรอบกรวยปาก (เรียกว่า ปากคาบแก้ว) เป็นที่พึงประสงค์
- ขากรรไกร:** ขบกันแนบสนิทแบบกรรไกร (Scissor Bite) โดยปลายฟันหน้าด้านล่างแตะโคน
ด้านในของฟันบน อนุโลม ให้ฟันๆ ขบ เสมอกันพอดี (Level Bite)
- ฟัน :** เล็ก และแหลมคม สุนัขโตควรมีฟันครบ 42 ซี่
- ตา :** เล็กคล้ายเมล็ดอัลมอนด์ (Almond) มีสีดำและสีน้ำตาล
- หู :** เป็นรูปสามเหลี่ยม มีขนาดเล็กได้สัดส่วนกับหัว ตั้งป่องไปข้างหน้า มีขนอ่อนที่กกหู
และหลังใบหู
- คอ :** ใหญ่ ลำสัน รับกับหัว และช่วงไหล่มีแผงขนยาวรอบคอ

ลักษณะลำตัว

- หลัง :** เส้นหลังตรง
- เอว :** แข็งแรงและกว้าง
- บั้นท้าย :** ใหญ่และแข็งแรง ส่วนหลังมีขนยาวลามมาจนถึงข้อขาหลังท่อนบน
- อก :** กว้าง และลึกได้ระดับเดียวกับข้อศอก โครงกระดูกหน้าอกมีลักษณะเป็นรูปวงรี
- เส้นลำ :** ท้องเว้าไม่มาก
- หาง :** โคนหางใหญ่ ขนหางเป็นพวง ปลายโค้งเข้าหาเส้นหลัง

ลักษณะขา ช่วงหน้า

- ไหล่ :** ลาดเฉียงพอประมาณและมีกล้ามเนื้อแข็งแรง
- ขาหน้า :** ใหญ่กว่าขาหลัง เวลายืนเหยียดตรง และขนานกัน หลังขามีขนยาว ลักษณะคล้าย
แข่งสิงห์
- ข้อขาหน้า :** ข้อเท้าสั้นทำมุมเฉียงเล็กน้อย
- เท้า :** อุ้งเท้ากลมคล้ายอุ้งเท้าแมว มีขนยาวคลุมนิ้วเท้า

ลักษณะช่วงหลัง

- ขาหลัง :** เล็กกว่าขาหน้า เวลายืนทำมุมพอเหมาะ
- ข้อเท้า :** ทำมุมพอเหมาะ กับหัวเข่า
- ข้อขาหลัง :** ตั้งได้ฉากกับพื้น มองทางด้านหลัง ขนานกัน
- เท้า :** อุ้งเท้ากลมคล้ายอุ้งเท้าแมว มีขนยาวคลุมนิ้วเท้า

การย่างก้าว : คล่องแคล่วและทรงพลัง มองด้านข้าง ขาหน้าและหลังสอดประสานอย่างกลมกลืนเส้น หลังตรงระนาบ หัวและหางชู ขึ้นอย่างสวยงาม มองทางด้านหน้า ขาหน้าและขาหลังไม่ แสดงอาการบิดหรือแกว่ง

ขนและสี

ขน : ยาวปานกลาง มี 2 ชั้นๆในละเอียดนุ่ม ชั้นนอกเส้นใหญ่เหยียดตรง ยาวคลุมบริเวณแผ่น หลัง

สี : ขาว – น้ำตาล, ขาว – ดำ, ขาว – เทา

ขนาด : ความสูงที่เหมาะสม วัดที่ไหล่ : เพศผู้ 19-21 นิ้ว (46-56 ซม)
: เพศเมีย 17-19 นิ้ว (41-51 ซม)
อนุโลมให้ขาด-เกินได้ หนึ่งนิ้ว (2.5 เซนติเมตร)

ข้อบกพร่องที่พบบ่อยในสุนัขไทยบางแก้ว

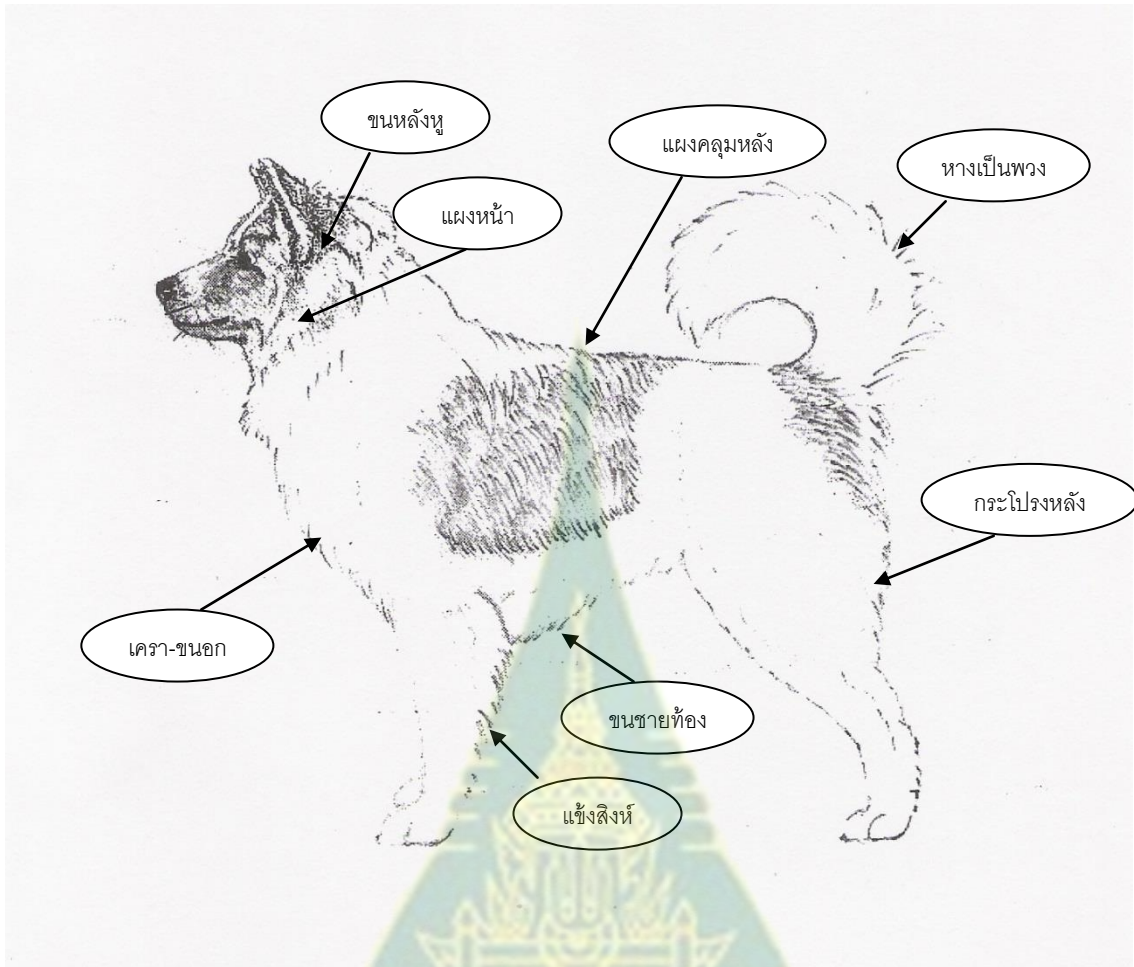
- ตา หรือ จมูกมีสีอ่อน	- หางโพล่
- ไม่มีแผงขนรอบคอ	- ไม่มีแข้งสิงห์
- หูใหญ่	- ปากใหญ่
- ตากลมโต	- หลังโก่ง
- หลังแอ่น	- ขนาดใหญ่ – เล็ก เกินกว่ามาตรฐานกำหนด

ความบกพร่องที่จัดว่าร้ายแรง

- ขนสั้นเกรียน	- หางกุด
- หูไม่ตั้ง	- ฟันบนยื่นล้ำฟันล่าง (Overshot)
- ฟันล่างยื่นล้ำฟัน บน (Undershot)	- ฟันขาดเกิน 3 ซี่
- หางม้วนงอ	- หางไม่เป็นพวง
- ความผิดปกติทางจิตประสาท	

หมายเหตุ : สุนัขเพศผู้ควรมีลูกอัณฑะครบสองลูกอยู่ในถุงอัณฑะ

(นิติต ตั้งตระการพงษ์, มปป.: 57-61, แกรมศิลป์ เดชอุดม และรังสรรค์ พันเดช, มปป.:8-9, ธนนัน แจ็งเกษมสุข อ้างใน www.bangkaewclub.com เข้าถึงเมื่อ 2 กันยายน 2552 ,
http://www.kcthailand.org/thaibangkaew_th.asp เข้าถึงเมื่อ 3 กันยายน 2552 ,
<http://202.29.80.68/bangkaew/?m=news&id=5> เข้าถึงเมื่อ 3 กันยายน 2552)

ภาพที่ 2.1 แสดงเอกลักษณ์ของสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว

2. องค์กรที่เกี่ยวข้องการรับรองสายพันธุ์สุนัข

2.1 สมาพันธ์สุนัขโลก (Federation Cynologique Internationale: F.C.I.)

สมาพันธ์สุนัขโลก คือ องค์กรที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแกนกลาง ในการรักษากฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสายพันธุ์สุนัข เพื่อให้ประเทศสมาชิกยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน เช่น การรับรองมาตรฐานสายพันธุ์สุนัข การรับรองการประกวดของประเทศสมาชิก การรับรองกรรมการผู้ตัดสินของประเทศสมาชิก ฯลฯ เริ่มก่อตั้งโดยประเทศในยุโรป 5 ประเทศ และมีประเทศต่างๆ สนใจสมัครเป็นสมาชิกมากมายทั่วโลก ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 84 ประเทศ มีสุนัขที่ได้รับรองมาตรฐานโดย F.C.I. แล้ว 339 สายพันธุ์ (<http://www.F.C.I..be/presentation.aspx> เข้าถึงเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2553)

ปัจจุบัน F.C.I. ได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลประเทศสมาชิกเป็นกลุ่ม ๆ (ทวีป/ภูมิภาค) ได้แก่ ยุโรป ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน เอเชีย แอฟริกา และออสเตรเลีย สิ่งประเทศสมาชิกของสมาพันธ์จะได้รับ มีดังนี้

1. การให้บริการข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของประเทศสมาชิก F.C.I. และองค์กรที่มีศักยภาพเท่าเทียมกัน อย่างเช่น KENNEL CLUB OF UNITED KINGDOM , AMERICAN KENNEL CLUB , AUSTRALIAN NATIONAL KENNEL CLUB

2. การรับรอง CERTIFIED EXPORT PEDIGREE ที่ออกโดยสมาคม ฯ ที่เป็นสมาชิก F.C.I.

3. การรับรอง CHAMPION ของประเทศ F.C.I. ที่มี PEDIGREE เต็ม 3 GENERATION

4. การรับรอง JUDGE ที่ประเทศสมาชิกเห็นว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะให้ CC เพื่อการเป็น CHAMPION ของแต่ละประเทศได้ (www.petnews2005.com เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2552)

2.2 สมาพันธ์สุนัขเอเชีย (Asian Kennel Union: A.K.U.)

สมาพันธ์สุนัขเอเชีย คือ องค์กรที่ก่อตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นแกนกลาง ในการรักษากฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสายพันธุ์สุนัข เพื่อให้ประเทศสมาชิกในกลุ่มภาคพื้นเอเชียยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน เช่น การรับรองมาตรฐานสายพันธุ์สุนัข การรับรองการประกวดของประเทศสมาชิก การรับรองกรรมการผู้ตัดสินของประเทศสมาชิก ฯลฯ

2.3 สมาคมพัฒนาพันธุ์สุนัขแห่งประเทศไทย

เป็นองค์กรที่ดูแลสุนัขทุกสายพันธุ์ในประเทศไทย ทำหน้าที่ในการรักษากฎ ระเบียบ ในการประกวด พัฒนา และส่งเสริมสายพันธุ์สุนัขในประเทศไทย รวมถึงการออกไปรับรองเพื่อส่งออกและนำเข้าสุนัขจากต่างประเทศ

2.4 ชมรมไทยบางแก้วแห่งประเทศไทย

เป็นชมรมที่ได้รับการแต่งตั้งจากสมาคมพัฒนาพันธุ์สุนัขแห่งประเทศไทยให้ดูแลสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว การกำหนดมาตรฐานพันธุ์ การทำใบพันธุ์ประวัติ และดำเนินการจัดทำเอกสาร และประสานงาน เพื่อให้สุนัขพันธุ์ไทยบางแก้วได้รับการรับรองจากสมาพันธ์สุนัขโลก

3. การประกวดสุนัขในระบบ F.C.I.

สุนัขที่จะได้รับการรับรองสายพันธุ์ในระดับโลก จะต้องผ่านการประกวดในระบบ F.C.I. ซึ่งถือเป็นระบบมาตรฐานสากลสำหรับสุนัขทุกสายพันธุ์ โดย F.C.I. ได้กำหนดกลุ่ม (Group) และวิธีการในการประกวดไว้ ดังนี้

3.1 การแบ่ง GROUP ประกวด ใช้การแบ่งตามระบบ F.C.I. คือแบ่งเป็น 10 GROUP ดังนี้

GROUP 1 SHEEPDOGS AND CATTLEDOGS (ยกเว้น SWISS CATTLEDOGS)

GROUP 2 PINSHERS AND SCHNAUZERS , MOLOSSIANS AND SWISS, MOUNTAIN AND CATTLEDOGS

GROUP 3 TERRIERS

GROUP 4 DACHSHUNDS

GROUP 5	SPITZ AND PRIMITIVE TYPES (ปัจจุบันสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว และไทยหลังอานถูกจัดไว้ในกลุ่มนี้)
GROUP 6	SCENTHOUNDS AND RELATED BREEDS
GROUP 7	POINTING DOGS
GROUP 8	RETRIEVERS, FLUSHING DOGS AND WATERDOGS
GROUP 9	COMPANION AND TOY DOGS
GROUP 10	SIGHTHOUNDS

3.2 การแบ่งรุ่นการประกวด

- 1) รุ่น BABY CLASS อายุ 3-6 เดือน รวมเพศ
- 2) รุ่น MINOR PUPPY CLASS อายุ 6-9 เดือน แยกเพศผู้-เมีย
- 3) รุ่น PUPPY CLASS อายุ 9-12 เดือน แยกเพศผู้-เมีย
- 4) รุ่น MINOR JUNIOR CLASS อายุ 12-15 เดือน แยกเพศผู้-เมีย
- 5) รุ่น JUNIOR CLASS อายุ 15-18 เดือน แยกเพศผู้-เมีย
- 6) รุ่น OPEN CLASS อายุ 18 เดือนขึ้นไป แยกเพศผู้-เมีย
- 7) รุ่น CHAMPION CLASS แยกเพศผู้-เมีย

3.3 สุนัขที่ชนะที่ 1 เพศผู้ทุกรุ่น (ยกเว้นรุ่น Baby และรุ่น Champion) จะต้องมาชิงตำแหน่ง C.C. DOG และ RESERVE C.C. DOG สุนัขที่ได้ที่หนึ่งในรุ่นใดถูกเลือกให้เป็น C.C. DOG ตัวที่ได้ที่ 2 ในรุ่นนั้นจะต้องมาชิงตำแหน่ง RESERVE C.C. DOG กับสุนัขเพศผู้ที่เหลือในรุ่นอื่นต่อไป

3.4 ให้นำสุนัข Champion เพศผู้มาประกวดกันเพื่อชิงตำแหน่งที่ 1 . 2 . 3 และให้ที่ 1 ของรุ่น Champion มาประกวดแข่งกับ C.C. DOG เพื่อชิงตำแหน่ง Best Male ถ้า Champion ได้ตำแหน่ง Best Male ให้นำที่ 2 ในรุ่น Champion มาชิงตำแหน่ง Reserve Best Male กับ C.C. DOG ต่อไป แต่ถ้า C.C. DOG ได้ตำแหน่ง Best Male ให้นำ RESERVE C.C. DOG มาชิงตำแหน่ง Reserve Best Male กับ Champion ที่ได้ที่ 1 ต่อไป (สุนัขที่จะได้ CACIB คือสุนัขที่ได้ตำแหน่ง Best Male ที่อายุเกิน 15 เดือน และต้องมีประวัติอย่างน้อย 3 ช่วงอายุ และได้เกรด Excellent และสุนัขที่จะได้ Reserve CACIB คือสุนัขที่ได้ตำแหน่ง Reserve Best Male ที่อายุเกิน 15 เดือนและต้องมีประวัติอย่างน้อย 3 ช่วงอายุ และได้เกรด Excellent 1)

3.5 สุนัขที่ชนะที่ 1 เพศเมียทุกรุ่น (ยกเว้นรุ่น Baby และรุ่น Champion) จะต้องมาชิงตำแหน่ง C.C. BICTH และ RESERVE C.C. BICTH สุนัขที่ได้ที่หนึ่งในรุ่นใดถูกเลือกให้เป็น C.C. BICTH ตัวที่ได้ที่ 2 ในรุ่นนั้นจะต้องมาชิงตำแหน่ง RESERVE C.C. BICTH กับสุนัขเพศเมียที่เหลือในรุ่นอื่นต่อไป

3.6 ให้นำสุนัข Champion เพศเมียมาประกวดกันเพื่อชิงตำแหน่งที่ 1 . 2 . 3 และให้ที่ 1 ของรุ่น Champion มาประกวดแข่งกับ C.C. BICTH เพื่อชิงตำแหน่ง Best Female ถ้า Champion ได้ตำแหน่ง

Best Female ให้นำที่ 2 ในรุ่น Champion มาชิงตำแหน่ง Reserve Best Female กับ C.C. DOG ต่อไป แต่ถ้า C.C. DOG ได้ตำแหน่ง Best Male ให้นำ RESERVE C.C. BICTH มาชิงตำแหน่ง Reserve Best Female กับ Champion ที่ได้ที่ 1 ต่อไป (สุนัขที่จะได้ CACIB คือสุนัขที่ได้ตำแหน่ง Best Female ที่อายุเกิน 15 เดือน และต้องมีประวัติอย่างน้อย 3 ช่วงอายุ และได้เกรด Excellent และสุนัขที่จะได้ Reserve CACIB คือสุนัขที่ได้ตำแหน่ง Reserve Best Female ที่อายุเกิน 15 เดือนและต้องมีประวัติอย่างน้อย 3 ช่วงอายุ และได้เกรด Excellent 1)

3.7 สุนัขที่ประกวดได้อย่างน้อย 3 C.C. และมีคะแนนรวมอย่างต่ำ 60 คะแนนจากการตัดสินโดยกรรมการ 3 คน (ไม่ซ้ำกัน) จะได้รับตำแหน่งแชมป์ประเทศไทย โดยสมาคมพัฒนาพันธุ์สุนัขประเทศไทย ภายใต้การรับรองของ F.C.I. และ AKU (สุนัขที่ได้ตำแหน่ง C.C. จะได้รับ 10 คะแนน บวกด้วยจำนวนสุนัขที่ชนะในวันนั้นทั้งหมด แต่คะแนนรวมต่อครั้งจะไม่เกิน 20 คะแนน)

3.8 ถ้า Best Male ถูกเลือกให้ได้ตำแหน่ง Best Of Breed ก็ให้นำ Reserve Best Male เข้ามาชิงตำแหน่ง Reserve Best Of Breed กับ Best Female ต่อไป

3.9 ถ้า Best Female ถูกเลือกให้ได้ตำแหน่ง Best Of Breed ก็ให้นำ Reserve Best Female เข้ามาชิงตำแหน่ง Reserve Best Of Breed กับ Best Male ต่อไป

3.10 C.C. DOG และ C.C. Bitch จะต้องมาชิงตำแหน่ง Best Of Winners

3.11 สุนัขที่ได้ตำแหน่ง Best Of Breed จะต้องมาชิงตำแหน่ง Best In Group และตำแหน่ง Reserve Best In Group กันต่อไป

3.12 สุนัขในตำแหน่ง Best Of Breed ใน Breed ใดได้ตำแหน่ง Best In Group ให้นำสุนัขที่ได้ตำแหน่ง Reserve Best Of Breed ใน Breed นั้นเข้ามาชิงตำแหน่ง Reserve Best In Group กับ Best Of Breed ของ Breed ของ Breed อื่นที่เหลือต่อไป และทำเช่นนี้จนกระทั่งถึง Group 4

จำนวนสุนัขในรอบ Group มี 6 ตัวหรือน้อยกว่า จะได้ตำแหน่งกับสุนัขในรอบนั้น 2 รางวัล (Group 1 , Group 2)

จำนวนสุนัขในรอบ Group มี 7-8 ตัว จะได้ตำแหน่งกับสุนัข ในรอบนั้น 3 รางวัล (Group 1 , Group 2 , Group 3)

จำนวนสุนัขในรอบ Group มี 9 ตัว จะได้ตำแหน่งกับสุนัขในรอบนั้น 4 รางวัล (Group 1 , Group 2, Group 3 , Group4)

3.13 สุนัขที่ได้ตำแหน่ง Best In Group จะต้องมาชิงตำแหน่ง Best In Show และตำแหน่ง Reserve Best In Show กันต่อไป

3.14 สุนัขที่ได้รับตำแหน่ง Best In Group ใน Group ใดได้ตำแหน่ง Best In Show ให้ตำแหน่ง Reserve Best In Group ใน Group นั้น เข้ามา ชิงตำแหน่ง Reserve Best In Show กับ Best In Group ใน Group ที่เหลือต่อไป

3.15 สุนัขที่เกิดในประเทศไทยและไม่เป็นสุนัข No Record ที่ได้เข้ามาชิงตำแหน่ง Best Of Breed หรือ Reserve Best Of Breed มีสิทธิ์เข้าชิงตำแหน่ง Best Local Born In Breed ด้วย หากได้ตำแหน่ง Best Of Breed หรือ Reserve Best Of Breed แล้วแต่กรณี จะได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Breed อัตโนมัติ

3.16 สุนัขที่ได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Breed จะต้องเข้ามาชิงตำแหน่ง Best Local Born In Group หากสุนัขที่ได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Breed ได้ตำแหน่ง Best In Group หรือ Reserve Best In Group แล้วแต่กรณีจะได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Group โดย อัตโนมัติ

3.17 สุนัขที่ได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Group จะต้องเข้ามาชิงตำแหน่ง Best Local Born In Show หากสุนัขที่ได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Group ได้รับตำแหน่ง Best In Show หรือ Reserve Best In Show แล้วแต่กรณี จะได้รับตำแหน่ง Best Local Born In Show โดยอัตโนมัติ

3.18 สุนัขที่ได้ที่ 1 ในรุ่นน่ารัก (3-6 เดือน) ทุกตัวจะต้องมาชิงตำแหน่ง Best Baby In Group และ Best Baby In Show ต่อไป โดยไม่มีการเรียกสุนัขที่ได้รับตำแหน่งที่ 2 เข้ามาชิง Reserve Best Baby In Group หรือ Reserve Best Baby In Show

3.19 สุนัขที่ได้ที่ 1 ในรุ่น 6-9 เดือน (ผู้ - เมีย) และรุ่น 9-12 เดือน (ผู้ - เมีย)รวม 4 ตัวจะต้องมาชิงตำแหน่ง Best Puppy In Breed และสุนัขที่ได้รางวัลดังกล่าวทุกตัวต้องเข้ามาชิงตำแหน่ง Best Puppy In Group หรือ Reserve Best Puppy In Group และตำแหน่ง Best Puppy In Show หรือ Reserve Best Puppy In Show กันต่อไป โดยไม่มีการเรียกสุนัขที่ได้รับตำแหน่งที่ 2 เข้ามาชิง Reserve Best Puppy In Group หรือ Reserve Best Puppy In Show

3.20 สุนัขที่ได้ที่ 1 ในรุ่น 12-15 เดือน (ผู้ - เมีย) รวม 4 ตัวจะต้องมาชิงตำแหน่ง Best Junior In Breed และสุนัขที่ได้รางวัลดังกล่าวทุกตัวต้องเข้ามาชิงตำแหน่ง Best Junior In Group หรือ Reserve Best Junior In Group และตำแหน่ง Best Junior In Show หรือ Reserve Best Junior In Show กันต่อไป โดยไม่มีการเรียกสุนัขที่ได้รับตำแหน่งที่ 2 เข้ามาชิง Reserve Best Junior In Group หรือ Reserve Best Junior In Show

3.21 สุนัขที่อยู่ในรุ่นอายุใดให้ลงประกวดในรุ่นอายุนั้น ไม่อนุญาตให้ย้ายหรือเปลี่ยนรุ่นเป็นอันขาด (http://www.kcthailand.org/thaibangkaew_th.asp เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2552)

4. ลักษณะของสุนัขตามมาตรฐานโลก

สุนัขทุกสายพันธุ์ในโลกนี้ สืบเชื้อสายมาจากสุนัขป่า แต่เมื่อมนุษย์ได้นำสุนัขมาเลี้ยงและสุนัขต่างๆ เหล่านั้นได้มีการพัฒนาตัวเองจากสภาพความเป็นอยู่ของภูมิประเทศ ทำให้สุนัขเหล่านั้นได้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป ตามสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศ และสภาพความเป็นอยู่ และมนุษย์ก็เป็นผู้ที่พัฒนา

สุนัขเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งาน หรือนำมาเลี้ยงเพื่อเป็นเพื่อน จึงได้มีการพัฒนาสุนัขเกิดขึ้นเพื่อความเหมาะสม

เมื่อมีการพัฒนาสุนัข เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งาน ก็ได้มีการแบ่งสุนัขเป็นสายพันธุ์ต่างๆ เพื่อให้่ง่ายในการจดจำและเรียกชื่อ จึงได้มีการกำหนดลักษณะประจำสายพันธุ์ของสุนัขขึ้น และถือว่าเป็นมาตรฐานประจำพันธุ์ของสุนัข จนมีการจัดตั้งเป็นองค์กรขึ้น มีชื่อว่า Federation Cynologique Internationale (F.C.I.) เริ่มก่อตั้งโดยประเทศในยุโรป 5 ประเทศ และมีประเทศต่างๆ สนใจสมัครเป็นสมาชิกมากมายทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 84 ประเทศ มีสุนัขที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโดย F.C.I. แล้ว 339 สายพันธุ์ ซึ่ง F.C.I. เป็นองค์กรที่จะรับรองสายพันธุ์สุนัขพันธุ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยจะมีหลักการปฏิบัติ เป็นระเบียบแบบแผนที่ได้วางไว้

หลักการใหญ่ๆของสุนัขที่จะได้รับการคัดเลือกเข้าบรรจุเป็นสายพันธุ์ใหม่ของโลก ก็คือ

❖ เป็นสุนัขที่มีลักษณะที่ไม่เหมือนกับสายพันธุ์อื่นๆในโลก มีการกำหนดมาตรฐานพันธุ์ที่ชัดเจน มีลักษณะประจำพันธุ์ที่ชัดเจน

❖ มีการพัฒนาและมีการสืบสายพันธุ์โดยแสดงถึงลักษณะประจำพันธุ์อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ตามมาตรฐานพันธุ์ที่กำหนดไว้

ฉะนั้น การที่สุนัขสายพันธุ์ใด จะได้รับการคัดเลือกเพื่อให้ได้รับการบรรจุ เป็นสายพันธุ์ใหม่ของโลกนั้น จะต้องมีการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่วางไว้ และต้องเป็นที่ยอมรับจากสมาชิกของ F.C.I. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

สำหรับสุนัขไทยบางแก้วนั้น ได้มีการกำหนดมาตรฐานพันธุ์และดำเนินการจดทะเบียนสายพันธุ์ใหม่ ของทวีปเอเชีย เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้รับการยอมรับและบรรจุเป็นสายพันธุ์ใหม่ของโลกแบบชั่วคราว เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2554 (www.fci.be/nomenclature.aspx เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม 2555) ดังนั้น จึงเหลือในขั้นตอนสุดท้ายที่จะทำให้ F.C.I. รับรองเป็นสุนัขสายพันธุ์ใหม่ของโลกเป็นการถาวร โดยจะต้องมี รายงานเป็นหลักฐานแสดงถึงการเคลื่อนไหวต่างๆ เช่น การพัฒนาให้สวยงามขึ้นอย่างไร ผู้คนนิยมมากขึ้น หรือไม่ มีการประกวดมากนักน้อยเพียงใด ฯลฯ จึงเป็นหน้าที่ของผู้เพาะพันธุ์ ผู้เลี้ยง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ช่วยกัน ผลักดันต่อไป ซึ่งสามารถพัฒนาแก้ไขได้โดยการเลี้ยงดู การฝึกสอน การผสมพันธุ์อย่างมีการวางแผน และ มีการคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

5. แนวทางการผสมพันธุ์สัตว์เพื่อการพัฒนา

หลักการผสมพันธุ์ในสัตว์พันธุ์เดียวกัน

การผสมพันธุ์ในสัตว์พันธุ์เดียวกันทำได้หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีก็มีจุดเด่นจุดด้อยแตกต่างกันออกไป การผสมพันธุ์ในสัตว์พันธุ์เดียวกันส่วนมากจะทำให้ได้ความบริสุทธิ์ในสายพันธุ์ จะได้ยีนที่เป็นยีนคู่เหมือน เพิ่มขึ้นหากทำการผสมพันธุ์สัตว์ในพันธุ์เดียวกันไปเป็นเวลานาน ๆ การผสมพันธุ์ในสัตว์พันธุ์เดียวกันมีดังนี้

5.1 การผสมพันธุ์แบบเลือดชิด (inbreeding)

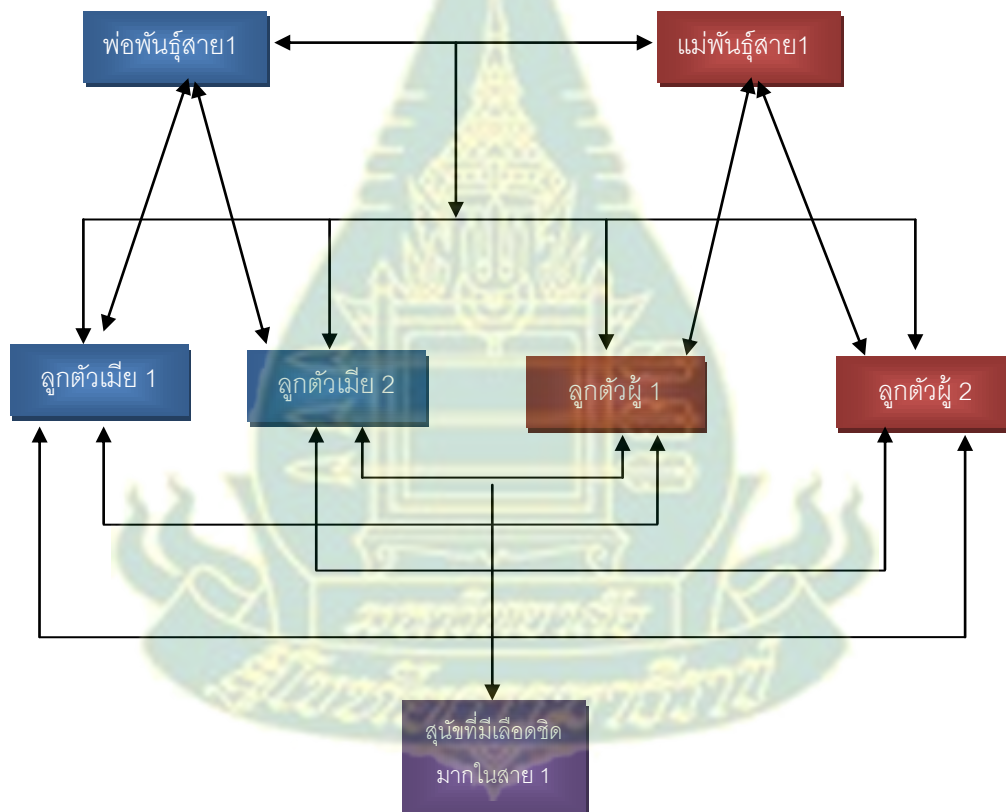
การผสมพันธุ์แบบเลือดชิด คือ การผสมระหว่างคู่ผสมที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือเกี่ยวข้องเป็นเครือญาติกัน หรือมีบรรพบุรุษร่วมกัน เช่น พ่อกับลูก แม่กับลูก พี่กับน้อง ลูกพี่กับลูกน้อง เป็นต้น การผสมเลือดชิดจะมีผลให้ลูกที่ได้จากการผสมมียีนอยู่ในสภาพ homozygous เพิ่มขึ้น การผสมพันธุ์แบบเลือดชิดหลาย ๆ ตัวจะทำให้ลักษณะทางด้านความแข็งแรง การปรับตัว ความอยู่รอดและความสมบูรณ์พันธุ์ลดลง แต่การผสมพันธุ์แบบเลือดชิดก็มีประโยชน์คือ

1.1 ใช้เพื่อรักษายีนที่นำลักษณะเด่นไว้ในฝูงสัตว์

1.2 ใช้เพื่อให้ยีนด้อยที่ไม่ต้องการแสดงออกมาและสามารถขจัดยีนด้อยที่ไม่ต้องการทิ้งได้

1.3 ใช้เพื่อความสามารถในการถ่ายทอดลักษณะไปยังลูกหลาน

1.4 ใช้สร้างสายพันธุ์ข้ามสายพันธุ์เลือดชิด เพื่อให้ได้สายพันธุ์ที่ดีเด่น หรือนำสายพันธุ์เลือดชิดมาผสมข้ามสายพันธุ์เพื่อคัดเลือกว่าคู่ที่เหมาะสมมาผลิตลูกผสมต่อไป

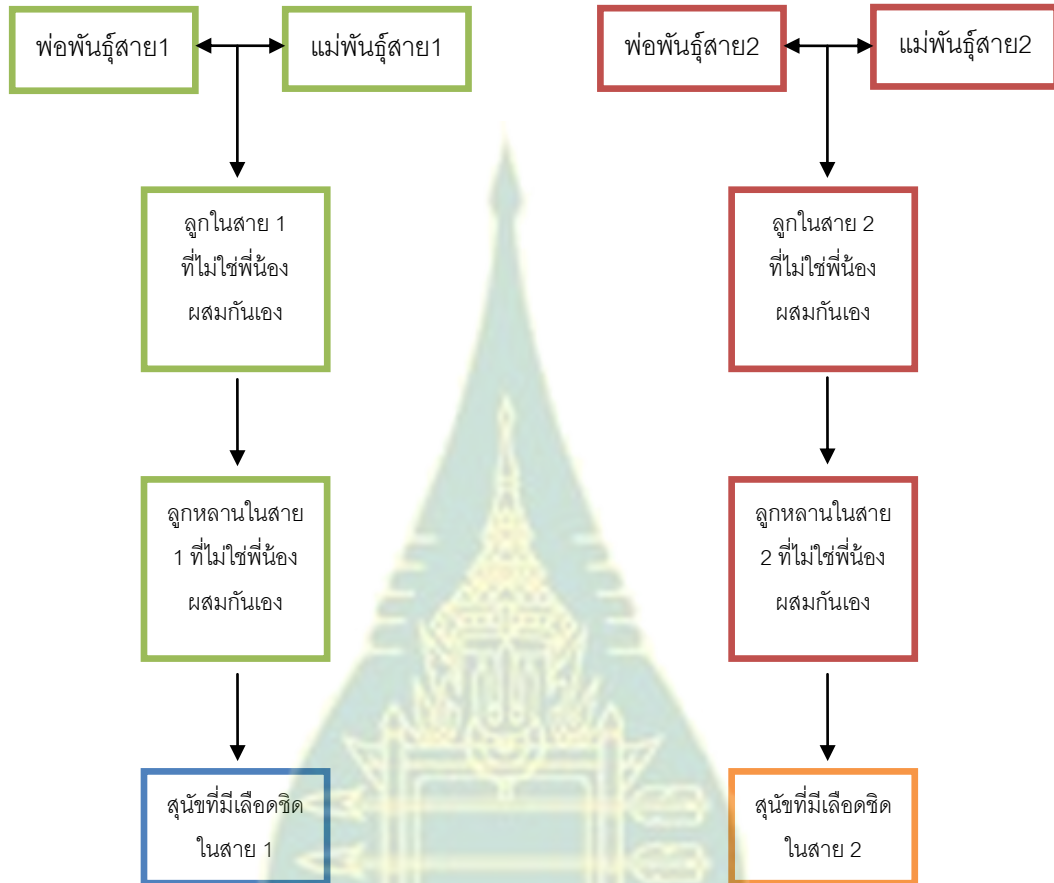

แผนภาพที่ 2.1 การผสมพันธุ์แบบเลือดชิด (inbreeding)

5.2 การผสมพันธุ์แบบสร้างสายพันธุ์หรือในสายตระกูล (line breeding)

Line breeding เป็นการผสมเลือดชิดแบบหนึ่งซึ่งรักษาระดับความสัมพันธ์ของบรรพบุรุษตัวใดตัวหนึ่งในแต่ละกลุ่มให้สูงอยู่เสมอ วิธีการคือ แบ่งสัตว์ออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก่อนและให้สัตว์ผสมกันเอง

ภายในกลุ่มเพื่อเพิ่มยีนคู่เหมือน และให้มีสัดส่วนของยีนที่มีลักษณะตามต้องการของแต่ละสายพันธุ์คงอยู่ แล้วจึงนำแต่ละสายพันธุ์ที่ต้องการผสมกันในช่วงต่อไป ทำให้ยีนที่ดีของแต่ละสายพันธุ์มีโอกาสรวมเข้าด้วยกัน ปัจจุบันใช้กันมากในการผสมพันธุ์ไก่เพื่อการค้า

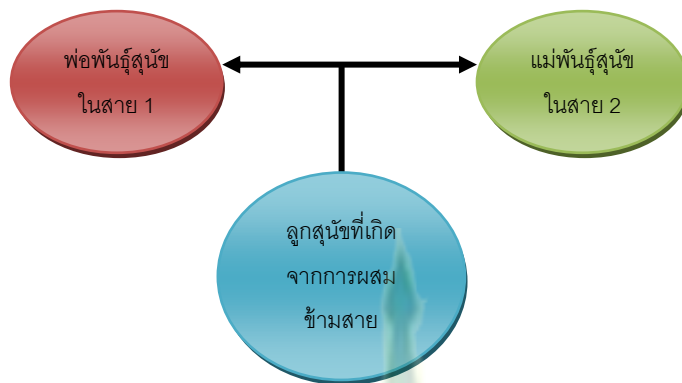
แผนภาพที่ 2.2 การผสมพันธุ์แบบสร้างสายพันธุ์หรือในสายตระกูล (line breeding)

5.3 การผสมนอกสายสัมพันธ์ (Out breeding)

เป็นการผสมพันธุ์สัตว์พันธุ์เดียวกัน แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือทางพันธุกรรมต่อกันในพันธุ์ประวัติอย่างน้อย 3 ชั่วขึ้นไป เราเรียกการผสมนอกสายพันธุ์หรืออาจจะเรียกว่า single crossing ลักษณะด้อยจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก และมักจะเกิดลักษณะดีเด่นเกิดขึ้นด้วย ตัวอย่างเช่น เกษตรกรมีพ่อไก่ชนอยู่ 1 ตัว ใช้ผสมกับแม่พันธุ์มาได้ 1 – 2 ปี ก็เปลี่ยนพ่อพันธุ์ตัวใหม่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับพ่อพันธุ์ตัวเก่า หรือนำพ่อพันธุ์จากแหล่งอื่นมาผสมกับแม่พันธุ์ของตนเอง เป็นต้น

ความมุ่งหมายของการผสมนอกสายพันธุ์ก็เพื่อนำเอาลักษณะที่ดีเด่นจากสัตว์ฝูงอื่นเข้ามาในฝูงของเรา และยังเป็นการป้องกันการเพิ่มสายเลือดชิดของสัตว์ด้วย ข้อควรระวัง ในการผสมแบบนี้ คือ โรค และลักษณะที่ไม่ต้องการ การทำแบบทดสอบสัตว์ที่จะนำมาเข้าผสมเสียก่อนโดยเปรียบเทียบกับฝูงเดิม

สัตว์ตัวใหม่ที่จะนำเข้ามาผสมควรมีความสามารถดีกว่าสัตว์ในฝูงของเรา และต้องใช้เวลาให้สัตว์ตัวใหม่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้แล้วจึงทำการผสมพันธุ์

แผนภาพที่ 2.3 การผสมนอกสายสัมพันธ์ (Out breeding)

5.4 ผลทางพันธุกรรมของการผสมแบบต่าง ๆ ในสัตว์พันธุ์เดียวกัน

5.4.1 การผสมแบบเลือดชิดมีทั้งข้อดีและข้อเสียดังนี้

ข้อดี ได้แก่

- 1) เพิ่มยีนคู่เหมือนเมื่อนำไปผสมข้ามจะทำให้เกิดพลังอัดแฉสูง
- 2) ใช้ในการสร้างสายพันธุ์สัตว์เพื่อหาอินที่เหมาะสม
- 3) สร้างสัตว์ตระกูลใหม่หรือพันธุ์ใหม่
- 4) ทำให้ยืนด้อยปรากฏออกมาและสามารถคัดทิ้งได้

ข้อเสีย ได้แก่

- 1) ทำให้เกิดผลเสียทางด้านความแข็งแรง ผลผลิต และความสมบูรณ์พันธุ์
- 2) ทำให้ลักษณะที่แสดงออกภายนอกไม่ค่อยสม่ำเสมอ
- 3) ลักษณะไม่ดีจะเกิดขึ้นได้

5.4.2 การผสมในสายตระกูลมีข้อดีและข้อเสียดังนี้

ข้อดี ได้แก่

- 1) เพิ่มโอกาสที่จะได้ลูกที่มียืนเหมือนบรรพบุรุษที่ต้องการ
- 2) ได้ลูกหลานเหมือนต้นสายพันธุ์ที่ดีเยี่ยม

ข้อเสีย เกิดผลเช่นเดียวกับการผสมแบบเลือดชิด

5.4.3 การผสมนอกสายพันธุ์ มีข้อดีและข้อเสียดังนี้

ข้อดี ได้แก่

- 1) ได้ยืนตัวใหม่ ๆ เข้ามาในฝูง
- 2) หลีกเลียงการผสมแบบเลือดชิด

- 3) ได้สัตว์ลักษณะที่ดีขึ้น
 ข้อยเสีย เกิดขึ้นน้อยมาก

http://www.nsr.u.ac.th/e-learning/animals/lesson6_4.php

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

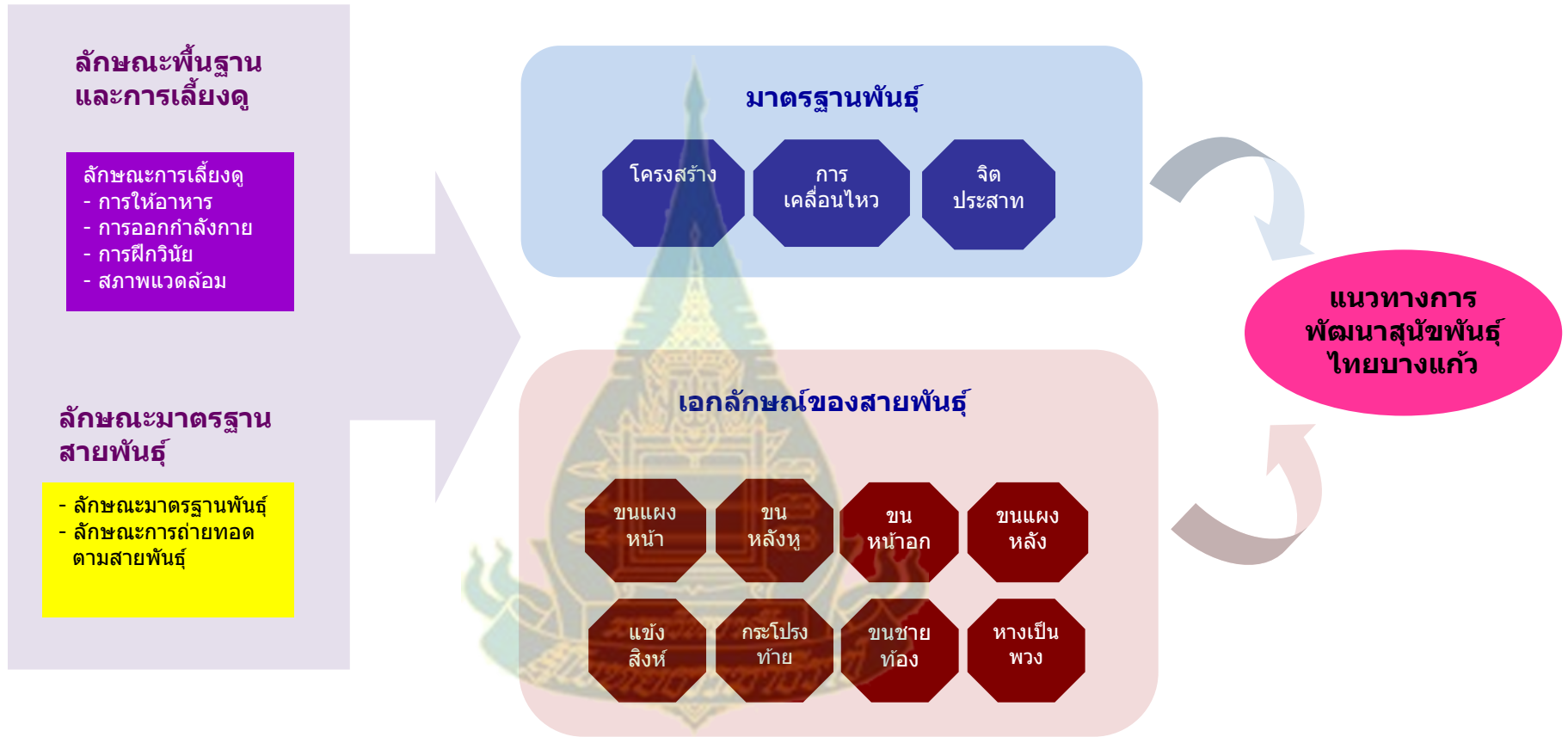
จากการศึกษาพบว่า งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสุนัขบางแก้วมีจำนวนน้อยมาก คณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สุรวิษ วรรณไกรโรจน์ (2536) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์สุนัขพันธุ์ไทย พบว่าสุนัขไทยพันธุ์บางแก้ว เป็นสุนัขซึ่งน่าจะสืบเชื้อสายจากลูกผสมของสุนัขไทยพันธุ์ภูเขา หรือหมาแมว ชนิดหางพวง โดยจากการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะและอุปนิสัยของสุนัขไทยพันธุ์บางแก้วเหมือนกับสุนัขไทยพันธุ์ภูเขาชนิดหางพวง คือ มีขนแผงคอ หูเล็ก หน้าแหลม หางพวง และดุ ตรงกับสุนัขไทยพันธุ์ภูเขาชนิดหางพวงซึ่งเป็นพันธุ์บริสุทธิ์

พรธณี อำนวยสิทธิ และคณะ (มปป.) ทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐานลักษณะทั่วไปของสุนัขไทยพันธุ์บางแก้ว จ.พิษณุโลก พบว่า สุนัขส่วนใหญ่เป็นเพศเมีย มีสีขาว-น้ำตาลมากที่สุด รองลงมาเป็นมีขาว-ดำ และสีขาว-เทา ลักษณะใบหน้าพบว่าประกอบด้วยหน้าเสื่อ หน้าสิงห์ และหน้าจิ้งจอก ส่วนลักษณะภายนอกอื่นๆ พบว่าส่วนใหญ่เป็นไปตามมาตรฐานพันธุ์

7. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการพัฒนาสายพันธุ์สุนัข สิ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาคือ การเทียบเคียงกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของมาตรฐานและเอกลักษณ์ประจำพันธุ์ ดังนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานดังกล่าว ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญตั้งแต่ลักษณะพื้นฐานและการเลี้ยงดู และลักษณะมาตรฐานสายพันธุ์ และเอกลักษณ์ของสายพันธุ์ของสุนัขไทยบางแก้ว อันจะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว โดยได้กำหนดแผนจำลองกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ ดังนี้

แผนภาพที่ 2.4 แบบจำลองกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Model)